

■ Τὸ Ὁρθόδοξο Ἦθος: Δοξολογικὸ Ἦθος!

Δόξα τῷ Θεῷ!...*

Δόξα τῷ Θεῷ!... γιὰ ὅλα. Καὶ εἶναι τόσα πολλά. **Ναί, δόξα τῷ Θεῷ!... Δόξα τῷ Θεῷ!...** ἔχουμε ὄντως πολλά. **Καὶ** ἂν ψυχραῖμα σκεφθοῦμε, θὰ τὰ βροῦμε.

Ὅμως, ἐμεῖς γιατί κάθε πρῶτὸ πού ζυπνοῦμε βλέπουμε μόνο *γκρίζους οὐρανοὺς* καὶ παραπονιόμαστε καὶ μεμψιμοιροῦμε;

Γιατί τὰ βλέμματα, ἡ σκέψη, οἱ ἔγνοιες μας εἶναι στραμμένες σ' αὐτὰ πού μᾶς λείπουν, πού ἴσως –ἢ κατὰ πᾶσα πιθανότητα– μᾶς εἶναι ἴσως καὶ (ἂν θές) περιττά;

Εἶναι ἄδικο νὰ μειώνουμε τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς μὲ τὰ ἀδικαιολόγητα παράπονά μας. **Οἱ γκρίνιες** μᾶς ἀφαιροῦν τὸ ὀξυγόνο ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους μας. **Δὲν** μᾶς ἀξίζει νὰ φεύγουν ἀπαρατήρητες οἱ μικρὲς φωτεινὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς, πού δίνουν μιὰ γλυκιὰ νότα στὴν καθημερινὴ πορεία μας.

Μήπως κάνουμε τὸ λάθος νὰ μεγεθύνουμε τὰ προβλήματά μας, νὰ χανόμαστε μέσα σ' αὐτὰ καὶ νὰ μὴν μένει κουράγιο νὰ γινόμαστε οἱ *Κυρηνᾶιοι* τῶν πραγματικῶν βασανισμένων ἀδελφῶν μας;

Μήπως πολλὲς φορές κλαίμε, γιατί ἐμεῖς δὲν ἔχουμε πολλὰ παπούτσια, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δὲν ἔχουν οὔτε πόδια;

Ἄς λέμε «**Δόξα τῷ Θεῷ!...**» συνειδητὰ γιὰ τὰ ὑλικά μας ἀγαθὰ!

«**Δόξα τῷ Θεῷ!...**», γιὰ τὰ πνευματικά μας ἀγαθὰ!

Ζοῦμε ὅλοι μέσα στὸ κλίμα τῆς Προνοίας τοῦ Θεοῦ, ὁ καθένας μας μὲ τὰ δικά του δῶρα.

Δόξα τῷ Θεῷ!...

Ζοῦμε ὅλοι μέσα στὸ κλίμα τῆς ἀγάπης Του, ὁ καθένας μὲ τὶς δικές του εὐλογίες. **Δόξα τῷ Θεῷ!...**

Ζοῦμε ὅλοι μέσα στὸ κλίμα τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ, ὁ καθένας μὲ τὶς δικές του ἐνοχές καὶ τὰ δικά του λάθη. **Δόξα τῷ Θεῷ!...**

Ζοῦμε ὅλοι μέσα στὶς σωτήριες προοπτικές ποὺ μᾶς χαρίζει ἡ Σταύρωση καὶ ἡ Ἀνάστασή Του. **Δόξα τῷ Θεῷ!...**

Καὶ ἄς μὴν ξεχνοῦμε, πῶς τὸ στοργικὸ Του Χέρι δίνει στὸν καθένα μας μόνον αὐτὰ ποὺ μᾶς πρέπει γιὰ νὰμποῦμε στὴν Βασιλεία Του!

Λοιπὸν, ναί, γι' αὐτὰ καὶ γιὰ κείνα... καὶ γιὰ τ' ἄλλα...

Δόξα τῷ Θεῷ!...

(*) Βλ. Περιόδ. «Ἁγία Λυδία», 626 / Μάϊος 2025, σελ. 144. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

